

HOOFDSTUK IV

DE ONTDEKKING

Zaterdagochtend 21 oktober. Elf dagen tot de Dag van de Doden.

Na een zeer lange nacht wordt Lola wakker. Ze blijft wel nog in bed liggen. En gelukkig heeft ze niet gedroomd, anders was het een nachtmerrie geweest.

Ze is diep nieuwsgierig naar de Dag van de Doden en de verbinding met haar grootmoeder Valentina. Ze vindt het vreemd dat haar moeder nooit iets over oma vertelt. Lola is klaar om de waarheid te achterhalen.

Gisteren heeft ze niets tegen haar moeder verteld. Misschien heeft mami wel iets gemerkt, ze trok wel een raar gezicht toen ze ons zag, denkt ze. Hoelang kan Lola dit geheim houden?

“CALAVERALAND”, dat is de groepsapp die ze met Floor en Danny gisteren heeft aangemaakt, lol.

Lola zit te kijken naar de berichten en opeens krijgt ze een app binnen.

Floor: “Yo ... zijn jullie al wakker? Ik heb niet geslapen. 🤔”

Lola: “Ja ... ik ook niet en ik ben nog steeds bang, maar gelukkig had ik geen nachtmerrie. 😬”

Danny: “No cap, ik dacht vannacht dat ik dat schedelmasker

in mijn kamer zag. F*ng creepy. 🧟🧟”

Lola: “Ainaaaa! Echt? En je zou me nog verdedigen, weet je het nog? 😂”

Floor: “Maar wat als het echt iets betekent? Die amuletten zagen er niet uit als speelgoed of zo ... 😞”

Danny: “Misschien zijn ze cursed. Ik zei toch, die kelder was niet chill. 🎃”

Lola: “Het is gewoon donker en oud, maar ja, het voelde wel ... eng. 👻”

Floor: “Lola, jij hebt het kistje toch nog? Waar is het nu? 🧐”

Lola: “Ik heb het verstopt. Ik laat het niet zomaar liggen. 😏”

Danny: “Vet slim, Lola. Maar, uh, no cap ... ik voel steeds dat iets me achtervolgt. Een soort daggoe of zo met een masker. 😈”

Floor: “Hou op, Danny, ik krijg al rillingen. 😬”

Lola: “We moeten iets meer ontdekken over de Dag van de Doden. Wat als er meer clues zijn in de kelder? 🧐”

Danny: “Bro, serieus? Ik ga echt niet weer die creepy kelder in. Tantoe eng. 😈”

Floor: “We kunnen gewoon samen gaan. Als er iets is, rennen we loesoe. 🏃🏃🏃”

Lola: “Cool, maar we moeten niets vertellen. 😞 Mijn moeder doet al raar genoeg. Ik ga straks naar de bieb 📖, daar vind ik vast meer over de Dag van de Doden.”

Danny: “Boeie, ik zeg niks. Ik heb straks capoeira. 🤸 Dan kan ik die creepy daggoe bevechten. 😈”

Floor: “Haha, doe niet zo biggi, Danny. Oké, Lola, ik ga met jou mee naar de bieb. Ik vraag mijn moeder even. 💖”

Danny: “Tot later dan, maar serieus, laten we de amuletten goed bewaren. Misschien zijn ze toch ... belangrijk.👁️👁️”

Lola: “Ik weet het, dat ga ik ook doen, maar het voelt zo raar. Alsof we iets geopend hebben wat dicht had moeten blijven.😞”

Floor: “Misschien hebben we dat ook. Maar laten we ons nu niet gek maken. We fixen we dit samen, oké?👉”

Lola: “Oké ... ik zie je in de bieb.👉”

Ze legt de telefoon op haar bureau, pakt het kistje en blijft nog even in bed liggen. Opeens hoort ze stappen en schrikt.

“Goedemorgen, cariño,” roept Sara vanuit de hal.

In een sprong komt ze uit bed en zet het kistje snel weg, voor dat haar moeder ineens naar binnen komt.

“Goedemorgen, mami ... een knuffel? Is het ontbijt klaar? Ik help je wel, kom laten we naar beneden gaan.” Lola weet donders goed haar moeder af te leiden.

“Señorita, señorita, je wilt vast iets vragen,” zegt Sara. En gelijk heeft ze ook. Lola wil weer met Floor en Danny spelen. Ze vertelt dat ze naar de bibliotheek moet, voor huiswerk, zegt ze, maar in haar hoofd zit Lola deze woorden te herhalen: de Dag van de Doden, de Dag van de Doden.

Aan tafel zit ze alleen met haar moeder want haar vader is gaan werken. Dat geeft ook niets. Lola heeft genoeg plannen voor vandaag.

Sara is dolblij dat Lola snel vrienden heeft gemaakt. Het lijkt alsof ze daar allang woont. Lola's verdriet over de verhuizing is blijkbaar voorbij. Haar moeder vraagt spontaan: “Lola, zullen we iets lekkers bakken?”